

N:o 139.

Af herr **C. E. Johansson** i Berga, om ändring af 27 kap.
10 § byggningabalken.

Byggningabalkens 27 kap. 10 § föreskrifver angående arrendators rätt eller förbud att sälja eller bortföra det foder han har öfver, då han vid fardag skall afflytta, följande:

Hafver han, då fardag inne är, foder öfver, och vill det sälja; bjude det jordegaren, eller honom, som efterkommer. -----

Om nu jordegaren eller tillträdaren vill lösa det foder, som afträdaren hembjuder, och öfverenskommelse uppnås, då är ju detta nu anförda lagstadgande tydligt; men om jordegaren eller tillträdaren icke vill lösa det öfverblifna fodret eller kommer att med afträdaren ingå aftal derom, då vet ej lagen om någon tydlig föreskrift i ifrågavarande fall.

Dessa ofullständiga och otydliga bestämmelser hafva också gifvit anledning till många tvistigheter, hvilka måst lösas genom domstolarnes utslag.

I fråga om de af domänstyrelsen utarrenderade kronoegendomar är stadgadt genom kongl. kungörelsen angående förändrade grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner, den 10 november 1882, der det heter:

»23:o) -----

Arrendator vare pliktig att vid egendomens afträdande utan ersättning tillhandahålla tillträdaren foder till visst belopp, som varder i arrendekontraktet bestämdt. Det derutöfver vid arrendets frånträdande å

egendomen befintliga förråd af hö och halm skall af arrendatorn öfverlåtas åt tillträdaren mot ersättning, motsvarande hälften af det i orten gångbara pris och hvilken ersättning, derest öfverenskommelse derom icke uppnås, bestämmes af gode män i den ordning, som i nästföregående moment finnes stadgad.»

Från kronoegendomarne synes sålunda foder kunna få bortföras endast efter af Kongl. Maj:t särskildt gifven tillåtelse.

I fråga om uppgörelse mellan annan jordegare och arrendator åter, då foder vid fardag finnes öfver, är såsom anförts intet klart, tillämpligt lagstadgande, såvida ej arrendekontraktet föreskrifver, huru härvid skall förfaras, hvilket ofta icke brukar vara händelsen. I afsigt att afhjelpa denna ofullständighet och om möjligt, såvidt på tydliga lagbestämmelser kan bero, förebygga eller begränsa eventuella rättegångar angående ifrågavarande förhållanden, tillåter jag mig föreslå,

att Riksdagen måtte för sin del besluta, att 27 kap. 10 § byggningsbalken må erhålla följande förändrade lydelse:

Då bonde — — — — —

dalers bot. Hafver han, då fardag inne är, foder öfver, och vill det sälja; bjude det jordegaren, eller honom, som efterkommer. Vill denne ej lösa det samma mot skälig ersättning, hvilken i tvistiga fall bestämmes af tre gode män, hvilka utses på sätt, som i lagen om skiljemän är stadgadt, må afträdaren för egen del använda öfverblifvet foder. Vare ock — —

det åter.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles, med rätt för utskottet att, med bibehållande af motionens syfte, göra de ändringar, som pröfvas nödiga.

Stockholm den 28 januari 1899.

C. E. Johansson
i Berga.